

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/9/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113228254
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7113228254.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a členov senátu JUDr. Agnesy Hricovej a JUDr. Imricha Volkaia vo veci starostlivosti súdu o maloletého N. W. nar. XX.X.XXXX zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach dieťaťa rodičov Mgr. F. W. nar. X.X.XXXX bývajúcej v H.F. na J. Y. č. XX zastúpenej JUDr. Róbertom Selvekom advokátom so sídlom v Košiciach na ul. Boženy Němcovej č. 30 a Mgr. G. W. nar. X.X.XXXX bývajúceho v H. na Z. ul. č. XX zastúpeného Advokátskou kanceláriou VOJČÍK & PARTNERS s.r.o. so sídlom v Košiciach na Rázusovej ul. č. 28 v konaní o zvýšenie výživného o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Košice I z 28.10.2014 č.k. 21P 202/2013-185 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zvýšil výživné od otca pre mal. N. naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Košice II z 12.8.2005 č.k. 42C 19/2005-30 zo 132,77 € na 150 € mesačne za obdobie od 10.10.2013 do 7.7.2014, ktoré je otec povinný zasielať matke maloletého vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Dlžné výživné za obdobie od 10.10.2013 do 7.7.2014 vo výške 152,29 € povolil otcovi splácať spolu s bežným výživným v 50 € mesačných splátkach až do zaplatenia. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm.c/ O.s.p. a navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie. Namietala, že súd prvého stupňa pri posudzovaní príjmov a výdavkov otca za účelom zvýšenia výživného nevezal do úvahy, že otec je vlastníkom troch bytov, z ktorých v jednom býva. Z vyjadrení otca vyplýva, že čiastočne pokrýva splátky hypoték z bytu I a bytu II, ako sú uvedené v jeho vyjadrení z 6.5.2014, z nájmu plynúceho z uvedených bytov, čo ale ako vyplýva z predloženého, nepostačuje na úplnú úhradu splátok hypoték a rozdiel uhradza zo svojich príjmov. V tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že súd nevezal do úvahy a ani sa nezaoberal jej námietkou, že otcovi boli poskytnuté tri hypotéky pri príjme, ktorý ledva postačuje na ich splácanie, z čoho môže vyplývať, že otec má aj iný príjem, než uvádza. Navrhovala, aby súd požiadal banku o uvedenie, akú výšku príjmov uviedol otec v žiadosti o poskytnutie hypotekárnych úverov, čo nebolo vykonané. Ďalej z majetkových pomerov otca, tak ako sú uvedené v prehľade zo 6.5.2014, vyplýva, že jeho príjmy nedovoľujú používať hromadnú dopravu alebo inú prepravu, nemôže si dovoliť žiadne nové oblečenie ani spoločenské vyžitie a ani pobyť na dovolenkách v zahraničí, čo opäť poukazuje na to, že otec má aj iné príjmy, než uvádza. Súd prvého stupňa ďalej v rozhodnutí uviedol, že nie je známy ďalší príjem otca, pričom na pojednávaní súdu predložila doklad, z ktorého vyplýva, že je managerom vo firme svojej priateľky Easy Comm s.r.o., čo je koniec koncov potvrdené na jeho webovej stránke. Uvedená stránka bola vytvorená na účel jeho účasti na miestnych voľbách, v ktorých kandidoval za primátora mesta Košice. Uvedená skutočnosť, že

otec musel vynaložiť peňažné prostriedky na volebnú kampaň síce bola spomenutá počas pojednávania ako verejne známa skutočnosť, ale opäť nebola vzatá do úvahy. Vzhľadom k tomu, že deklarované príjmy otca v žiadnom prípade nemohli postačovať na vedenie volebnej kampane a súd nepovažoval za potrebné sa s touto skutočnosťou zaoberať, podľa jej názoru nezistil dostatočne skutkový stav.

Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Vo vzťahu k odvolacej námietke matky, že súd nevzal do úvahy a ani sa nezaoberal jej námietkou, že mu boli poskytnuté tri hypotéky, uviedol, že pre rozhodnutie v predmetnej veci nie je podstatné, aké príjmy mal v čase podania žiadosti o poskytnutie hypotekárneho úveru, ale to, aké príjmy a majetkové pomery mal v čase od podania návrhu na začatie konania do vydania rozhodnutia v predmetnej veci. V konaní bolo nesporne preukázané, že pracoval v Slovenskom rozhlase a jeho priemerná mzda bola vo výške 678,98 €, ktorá sa počas celej doby konania nijako nezmenila. K tvrdeniu navrhovateľky, že z jeho majetkových pomerov vyplýva, že jeho príjmy mu nedovoľujú používať hromadnú dopravu, nemôže si dovoliť žiadne nové oblečenie ani spoločenské vyžitie a pobyty na dovolenkách, čo má podľa jej názoru poukazovať na to, že má aj iné než uvádzané príjmy, uviedol, že rovnako na pojednávaní 2.9.2014 bolo poukazované na to, že žije v spoločnej domácnosti so svojou priateľkou, teda dokáže čiastočne ušetriť na nájomnom a podobných výdavkoch. Pokiaľ matka v odvolaní tvrdí, že na pojednávaní predložila doklad o tom, že vykonáva funkciu manažera v spoločnosti svojej priateľky Easy-Comm s.r.o., toto tvrdenie sa nezakladá na pravde, nakoľko z obsahu spisu takáto skutočnosť nevyplýva. Pre úplnosť uvádza, že obchodnú spoločnosť svojej družky síce pomáhal zakladať, ale v čase vydávania napadnutého rozhodnutia nebol ani konateľom ani spoločníkom či tichým spoločníkom a od tejto spoločnosti nepoberal žiaden príjem. V konečnom dôsledku matka na pojednávaní 28.10.2014 sama uviedla, že jej nie sú známe žiadne iné príjmy otca dieťaťa než príjmy z Rozhlasu a televízie Slovenska a na výzvu súdu uviedla, že nemá žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Vo vzťahu k tvrdeniu matky maloletého v odvolaní, že jeho príjmy nemohli postačovať na vedenie predvolebnej kampane, uviedol, že jeho predvolebná kampaň bola financovaná výlučne z účelovo viazaných príspevkov a darov jeho voličov a sympatizantov. Túto skutočnosť jednoznačne preukazujú aj výpisy z transparentného účtu uverejnené na webovej stránke <http://transparentneucty.sk/#/turnovers/5060776903>, z ktorých je vzhľadom na rozsah jeho predvolebnej kampane zrejmé, že na svoju kampaň nepoužil a ani nepotreboval použiť žiadne vlastné finančné prostriedky.

Kolíznym opatrovníkom sa k odvolaniu matky nevyjadril.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 2 písm.a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, stručne ale jasne sa vysporiadal so všetkými podstatnými skutočnosťami týkajúcimi sa predmetu konania, preto je odôvodnenie rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Vo vzťahu k odvolacím námietkam matky je v prvom rade potrebné uviesť, že Občiansky súdny poriadok súdu ukladá, aby vykonané dôkazy hodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti (§ 132 O.s.p.) a aby vo veci rozhodol na základe zisteného skutkového stavu (§ 153 ods. 1 O.s.p.), pričom len súdu prináleží rozhodnúť, ktoré z dôkazov navrhnutých účastníkmi vykoná a ktoré nie (§ 120 ods. 1, 2 O.s.p.). V nesporových konaniach sa síce uplatňuje takzvaná vyšetrovacia zásada (§ 120 ods. 2 O.s.p.), podľa ktorého je súd povinný vykonať aj iné dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu, hoci ich účastníci konania nenavrhlí, avšak nejedná sa o povinnosť súdu pátrať po dôkazoch, nakoľko vyšetrovacia zásada nenahrádza dôkaznú aktivitu účastníka konania. Súd zároveň nie je povinný vykonať všetky dôkazy navrhnuté účastníkmi, pretože princíp voľného hodnotenia dôkazov v konaní pred súdmi v spojení so zásadou spravodlivého rozhodnutia veci súdu umožňuje vykonať len tie dôkazy, ktoré podľa uváženia k takémuto rozhodnutiu vedú, preto nevykonanie všetkých dôkazov navrhnutých účastníkmi nemožno považovať za postup súdu, ktorým by im bolo odňaté právo konať pred súdom. Z obsahu spisu nevyplýva, že matka v konaní predložila akýkoľvek doklad, z ktorého by

malo vyplývať, že otec je managerom vo firme svojej priateľky Easy-Comm s.r.o. a túto skutočnosť v priebehu konania ani netvrdila. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Košice I sp.zn. 18P 24/2014 (konanie o zverenie mal. N. do striedavej starostlivosti rodičov) vyplýva, že na pojednávaní 5.6.2014 právny zástupca matky predložil súdu výpis z Obchodného registra spoločnosti Easy-Comm s.r.o., z ktorého bolo zistené, že jedinou konateľkou a spoločníčkou uvedenej spoločnosti je M. I.. K uvedenej skutočnosti otec maloletého v zmienenom konaní uviedol, že svojej priateľke pomohol pri založení tejto spoločnosti, žiaden príjem z nej nemá a nie je ani tichým spoločníkom. Zároveň poukázal na to, že v zmysle štatútu jeho zamestnávateľa ani podnikat' nemôže. V uvedenom konaní právny zástupca matky navrhoval zisťovať cez Sociálnu poisťovňu, či otec má nejaký príjem z tejto spoločnosti a následne uviedol, že na tomto dôkaze netrvá. Vzhľadom na to, že otec maloletého bol v rozhodnom období, t.j. od podania návrhu na zvýšenie výživného až do 7.7.2014 zamestnaný v riadnom pracovnom pomere u zamestnávateľa Rozhlas a televízia Slovenska, nepovažoval ani odvolací súd za potrebné dopĺňať dokazovanie na zisťovanie eventuálnych príjmov otca maloletého zo spoločnosti Easy-Comm s.r.o.. Rovnako nepovažoval za potrebné vykonať dokazovanie na zistenie výšky príjmov otca maloletého, ktoré uvádzal v žiadosti o poskytnutie hypotekárnych úverov, pretože na základe uvedených dôkazov nie je možné dospieť k záveru o skutočných príjmových pomeroch povinného rodiča. Navyše, súd prvého stupňa na splátky hypoték otca neprihliadal, keďže aj napriek príjmu, ktorý bol v rozhodnom období nižší ako v čase predchádzajúcej úpravy výživného, výživné pre maloleté dieťa zvýšil. K uvedenému odvolací súd dodáva, že vlastníctvo ďalších bytov momentálne nezlepšuje majetkové pomery otca vzhľadom na to, že sú zaťažené hypotékou, ktoré spláca z nájomného, ktoré za uvedené byty obdrží. Vlastníctvo uvedených bytov bude teda právne významné pre určenie rozsahu vyživovacej povinnosti otca k dieťaťu až po splatení úverov. Pokiaľ ide o námietky matky, že súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav, nakoľko sa nezaoberal financovaním predvolebnej kampane otca v rámci kandidatúry na primátora mesta Košice, je opäť potrebné zdôrazniť, že ani v konaní o zvýšenie výživného a ani v konaní o zverenie dieťaťa do striedavej starostlivosti oboch rodičov nebola uvedená skutočnosť zmienená a ani nebol podaný návrh na vykonanie dokazovania v tomto smere. Pričom ani nie je zrejmé, aký súvis s prejednávanou vecou by malo zisťovanie financovania kampane, ktorú činnosť, a to aj pokiaľ ide o získanie finančných príspevkov na volebnú kampaň, nie je možné považovať za potencionálne možnosti a schopnosti otca plniť si vyživovaciu povinnosť k dieťaťu. V tomto prejednávanom prípade súd prvého stupňa správne a zákonne vychádzal z príjmov oboch rodičov, ktoré v rozhodnom období dosahovali z riadneho pracovného pomeru, dostatočným spôsobom zohľadnil ich nevyhnutné výdaje, ktoré limitujú uspokojovanie odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa a dospel k správneému záveru, že výživné 150 € mesačne zodpovedá zákonným kritériám určovania rozsahu výživného vyplývajúcim z ustanovení Zákona o rodine citovaných v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa so zohľadnením tej skutočnosti, že od januára 2014 sa otec vo väčšom rozsahu podieľal aj na úhradách ostatných potrieb dieťaťa, ktoré bolo v jeho osobnej starostlivosti vo väčšom rozsahu ako v čase predchádzajúcej úpravy výživného a navyše rozsudkom Okresného súdu Košice I z 5.6.2014 č.k. 18P 24/2014-122, ktorý nadobudol právoplatnosť 8.7.2014 bol zmenený výkon rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu tak, že mal. N. bol zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ktorá sa bude realizovať v dvojtyždňových intervaloch s povinnosťou otca prispievať na výživu maloletého 133 € mesačne matke dieťaťa a zároveň bol upravený styk rodičov s dieťaťom počas striedavej starostlivosti. Pretože súd prvého stupňa správne a zákonne rozhodol o zvýšení výživného, správne ustálil dlh na výživnom a správne rozhodol o jeho splatnosti, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil a podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa stotožnil s jeho odôvodnením.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože žiaden z účastníkov náhradu trov konania nežiadal (§ 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.